

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 18725

гр. София, 02.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в
закрито заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

като разгледа дело номер **167** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 157, ал. 2 - 4 от ДОПК.

Иницирано е с молба, ведно с приложения, на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД ЕИК[ЕИК] с искане за спиране изпълнението на обжалвания в настоящото производство Ревизионен акт №Р-22221024000068-091-001 от 23.07.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА №П-22221024146801 от 18.08.2024г., издадени от органи по приходите при ТД на НАП -С., потвърден в оспорената част на установените резултати по ЗКПО за 2021 г. и по ЗДДС за данъчен период м.12.2021г., ведно с начислените лихви, както и в частта за начислените лихви за данъчен период м.08.2023г. и изменен- за данъчен период м.04.2023г., с Решение №1417/24.10.2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП. Според молителя са установени предпоставките за спиране на изпълнението на РА предвид, че с ПНОМ с изх. № С240022-099-011774/02.12.2024г. е запорирано имущество на дружеството обезпечаващ в пълен размер /главници и лихви/ установените с РА публични задължения. Иска спиране на изпълнението на утежняващия административен акт.

Ответникът – директор на ДОДОП-С., чрез процесуалния си представител юрк. В. М., в писмено становище от 30.05.2025г., поддържа че искането е недопустимо и следва да се остави без разглеждане от съда, предвид че от молителя не се предлага обезпечение, различно от предложеното от него както в двете приключили производства пред директора на дирекция „ОДОП“ С., едното от които производства е продължило и в съдебната фаза и е приключило с влязъл в сила акт -Определение № 22184 от 04.11.2024г., по адм.д. № 10458/2024г. по описа на АССГ, така и предвид постановеното по настоящото дело Определение № 6354 от 24.02.2025г., с което искането е отхвърлено като неоснователно. Същевременно, по същество, поддържа неоснователност на искането за спиране на изпълнението на РА в оспорената му част, с която са установени задължения в общ размер на 200 366,96лв. в т.ч. 145 811,76лв. главница и 54 555,20 лв. лихви ,изчислени до датата на подаване на искането, заради липсата на годни доказателства за придобивната стойност на предложеното като обезпечение имущество.

Съдът, като прецени доводите на страните и представените по делото доказателства, намира за

установено следното от фактическа и правна страна:

Искането е процесуално допустимо – подадено е от надлежна страна – адресат на оспорен по съдебен ред ревизионен акт, установяващ задължения за същия. Ревизионният акт не е изпълнен към момента на депозиране на искането по чл. 157, ал. 2 ДОПК, а последното не е обвързано със срок.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

В съответствие с нормите на чл. 157, ал. 2 и ал. 3 ДОПК изпълнението на ревизионния акт може бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя, като към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, в случая-12.05.2025г., а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер и в тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 – 5 и ал. 8 ДОПК.

С РА са установени задължения за внасяне в размер на 184 031,38 лв., в това число 145 811,76 лв. главница и 38 219,62 лв. лихви за забава.

Към датата на подаване на искането за спиране на изпълнението,12.05.2025г., дължимите лихви съобразно оспорената част са в размер на 54 555,20 лв. Следователно към посочената дата подлежащото на обезпечаване публично вземане е в размер на 200 366,96лв., главница и лихви.

Съдът намира, че видът на предложеното обезпечение /стоки в оборот/не е сред посочените в разпоредбата на чл.153,ал.4 от ДОПК ,предвид което преценката следва да се извърши съгласно нормата на чл.153,ал 5 ДОПК.

Съгласно чл. 195, ал. 1 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, като в ал. 7 е посочено, че надлежното обезпечение трябва да съответства на публичното вземане. Съгласно ал. 6 /в сила от 05.08.2023 г./ обезпечението се извършва в зависимост от актива и в следната последователност: по данъчна оценка, определена съгласно приложение №2 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ за недвижимите имоти или по застрахователната стойност за моторни превозни средства /МПС/, вписана в застрахователния договор, а когато МПС не е застраховано - по пазарна цена; по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на активи, различни от посочените, а когато активът не е застрахован - по балансовата му стойност; по застрахователната стойност, вписана в застрахователния договор на движими вещи, различни от МПС и собственост на физически лица, а когато вещта не е застрахована и би представлявала амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните счетоводни стандарти - по придобивната ѝ стойност, намалена с 20 на сто годишно, в това число за годината на придобиването ѝ; когато вещта не е застрахована и не би представлявала амортизируем дълготраен материален актив съгласно Националните счетоводни стандарти - по придобивната ѝ стойност. Видовете обезпечителни мерки са изчерпателно изброени в чл. 198, ал. 1 от ДОПК, като същите са: възбрана върху недвижим имот или кораб; запор на движими вещи и вземания на длъжника; запор на сметките на длъжника и запор на стоките в оборот на длъжника.

При преценка на представените с искането писмени доказателства - Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, с изх. № С240022-099-011774/02.12.2024г., се установява, че върху активи ,движими вещи-стоки в оборот/текстил за завеси/, собственост на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД , от публичен изпълнител при ТД на НАП-С. са наложени обезпечителни мерки – запор, като активите в ПНПОМ са вписани по балансова стойност, която не е относима при преценката на размера на обезпечението по арг. на чл. 195, ал. 6 от ДОПК,/ ДВ бр. 66/2023г./. Съдът намира ,че от представените с искането фактури не може да се направи извод, че именно стоките описани в тези фактури са стоките върху които е наложен запор и се намират на отговорно пазене

при молителя, не може да се изведе и придобивната стойност, която да послужи за преценка на съразмерността на обезпечението, предвид, че такава безспорно не е вписана във ПНПОМ относно конкретен артикул. Констатира се и че някои от приложените към искането фактури не са с предмет текстил, а документират цена на доставка чрез куриери.

Налага се извод, че към искането за спиране на изпълнението на РА не са представени годни доказателства за придобивната стойност за предложеното като обезпечение имущество, което да е надеждно за погасяване на публичните задължения, при евентуално задействане на процедурата по принудително изпълнение на РА.

Предвид изложеното искането за спиране изпълнението на спорния РА, в обжалваната пред съда част, като неоснователно, следва да бъде отхвърлено.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран и на основание чл.157,ал.4 ДОПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане от 12.05.2025г. на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД ЕИК[ЕИК] за спиране изпълнението на Ревизионен акт №Р- 22221024000068-091-001 от 23.07.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА №П-22221024146801/19.08.2024г., издадени от органи по приходите при ТД на НАП -С., потвърден в обжалваните части с решение №1417/24.10.2023г.на директора на дирекция „ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.